

انتخاب دوباره من
در شورا ضمن آنکه موید
توانمندی یک معلول در این عرصه
است، می تواند الگویی برای سایر
معلولان در دیگر شهرها
باشد

برای معلولان چندان مثبت نبوده است اما شورای شهر دلیجان در این دوره تلاش‌های زیادی برای تغییر رویکرد شهرداری و سایر سازمان‌های مسوول در این زمینه انجام داد و اکنون شاهد آن هستیم که در پروژه‌های عمرانی جدید شهر نظیر احداث پارک‌ها، مرمت و بازسازی پیاده‌روها اصول مناسب‌سازی برای معلولان رعایت می‌شود و اگرچه هنوز تا رسیدن به یک وضعیت مطلوب برای مناسب‌سازی فضاهای عمومی فاصله زیادی مانده اما نگرش‌های مسوولان که مهم‌ترین مانع اصلی در امر مناسب‌سازی بود، با حضور یک معلول در شورای شهر تغییر کرده و حرکت رو به رشدی در این خصوص آغاز شده که امیدواریم با تداوم این روند وضعیت شهر روز به روز برای تردد معلولان بهبود پیدا کند.

بوسه می‌زنم بر دستان مادرم

وی اذعان می‌کند: در موفقیت‌هایی که تا به امروز کسب کرده‌ام لطف خدا به‌طور خاص شامل حالم شده و نعمت‌های ارزشمندی چون مادر، خانواده و دوستان خوب را در کنار خود داشته‌ام و همه آنها یاری‌گر من بودند تا زندگی برایم همچنان مفهوم زندگی داشته باشد. همراهی و ایستادگی مادرم در کنار من مسبب بسیاری از موفقیت‌ها شد، همیشه قدردان زحمات او هستم و بر دستان وی بوسه می‌زنم و برای همه مادران خوب دنیا آرزوی عزت و سلامتی دارم.

رحمان دلاوری ادامه می‌دهد: هر انسانی فارغ از جنسیت و ضعف جسمی از ظرفیت‌های روحی بالایی برخوردار است چرا که انسان‌ها روحشان را از خدا به ودیعه گرفته‌اند و به این موهبت الهی هیچ محدودیتی وارد نیست. درماندگی امروز بسیاری جوانان جامعه ما به دلیل معلولیتی است که نه در جسم بلکه در روح و روان خود احساس می‌کنند که البته ناشی از غفلت و عدم باور توانمندی‌های درونی است.

عضو معلول شورای شهر دلیجان در گفت‌وگو با پیک توانا:

جامعه آماده طبقه‌بندی انسان‌ها بر مبنای توانایی‌های انسانی است

عضو شورای اسلامی شهر دلیجان ادامه می‌دهد: اگرچه معلولیت محدودیت‌هایی را برایم ایجاد کرد و چیزهای ارزشمند را از من گرفت اما اجازه ندادم محرومیت را هم به من تحمیل کند بنابراین سعی کردم حتی بیشتر از افراد تندرست کار کنم و بیشتر از همه از خودم متوقع باشم.

دلاوری با بیان اینکه به مرور روحیه خود را بازسازی کردم و فعالیت‌های علمی و کاری‌ام را از سر گرفتم ابراز می‌کند: کار ترجمه را از گرفتن سفارش و انجام کار در منزل آغاز کردم و بعد به‌عنوان مشاور، با شهرداری و شورای شهر دلیجان مشغول به همکاری شدم و در سال ۹۲ به عنوان نامزد شورای شهر دلیجان ثبت نام کردم و خوشبختانه با اعتماد شهروندان دلیجانی، افتخار نمایندگی مردم این شهر را پیدا کردم.

جامعه در انتخاب شورای معلول فراتر از احساس زودگذر عمل کرد

این نماینده مردم دلیجان در شورای شهر تاکید می‌کند: مهم‌ترین پیامد حضور من در عرصه انتخابات محک زدن نگاه و ظرفیت فکری جامعه در خصوص معلولان بود، اعتماد مردم به یک نماینده دارای معلولیت نشان دهنده این است که جامعه ما از ظرفیت فرهنگی و فکری بالاتری برخوردار شده به گونه‌ای که نگاه حاکی از ناتوانی به یک فرد معلول به اعتماد و انتخاب او برای نمایندگی در پارلمان محلی تغییر یافته و جامعه آماده شده تا انسان‌ها را با علم به ظرفیت و توانمندی‌های انسانی آنها طبقه‌بندی کند.

وی اظهار می‌دارد: انتخاب دوباره من در شورا ضمن آنکه موید توانمندی یک معلول در این عرصه است و می‌تواند الگویی برای سایر معلولان در دیگر شهرها باشد، نشان می‌دهد که مردم به‌صورت آگاهانه و فراتر از یک احساس زودگذر و ترحم‌آمیز دست به انتخاب زده و یک فرد دارای معلولیت را در یک جایگاه مهم اجتماعی نظیر شورای شهر که در رشد و پیشرفت آینده شهر نقش بسزایی هم دارد برگزیده‌اند.

نگرش مسوولان به لزوم مناسب‌سازی تغییر یافته

دلاوری تصریح می‌کند: حضور یک فرد معلول در لایه‌های بالای تصمیم‌سازی شهر می‌تواند در دفاع از حقوق آنها ایفای نقش کند و هر جا که غفلتی در حقوق معلولان صورت می‌گیرد شود این افراد می‌توانند مدافع حقوق معلولان باشند. وی در ادامه می‌افزاید: از گذشته فضای فکری و نگرشی نسبت به مناسب‌سازی محیط عمومی

رحمان دلاوری از معلولان موفق شهرستان دلیجان و کارشناس ارشد مدیریت صنعتی از دانشگاه علامه طباطبایی تهران است. این معلول موفق ۳۶ ساله در سال جاری برای دومین بار پیاپی توانست با رای قاطع مردم شهرستان دلیجان، نمایندگی مردم را در مدیریت شهر عهده دار شود. وی در سال ۹۲ برای اولین بار نامزد انتخابات شورای شهر شد و با کسب بیش از چهار هزار رای به‌عنوان نفر دوم انتخابات وارد شورای شهر دلیجان شد و اعتماد مردم شهر دلیجان به توانمندی وی در انتخابات سال جاری نیز تکرار شد. اعتماد مجدد مردم دلیجان به یک نماینده دارای معلولیت نشان داد که نگاه‌های جامعه نسبت به معلولیت در حال اصلاح شدن است و افراد معلول با تلاش و پشتکار خود در عرصه‌های مختلف اجتماعی توانسته‌اند جامعه را به پذیرش تاثیرگذاری خود متقاعد سازند.

این رخداد قابل تحسین ما را بر آن داشت که پای صحبت‌های این جوان موفق دلیجانی که از هشت سال پیش تاکنون به تدریس در دانشگاه نیز می‌پردازد بنشینیم:

ساخته رانندگی و آغاز فاجعه

وی که حدود ۱۱ سال پیش بر اثر واژگونی خودرو دچار ضایعه نخاعی شده، به سختی توانسته با معلولیت و شرایط جدیدش کنار بیاید.

او می‌گوید: قبل از این اتفاق جوانی فعال و پر جنب و جوش بودم و همزمان با تحصیل، کار می‌کردم و بی‌تحرکی و خانه‌نشینی برایم یک فاجعه بود و این شرایط با جدا شدن همسر من که نتوانست معلولیت و شرایط جدید مرا بپذیرد عرصه را برایم سخت‌تر کرد. اگر چه اتفاقات روزگار فضا را برای نا امید شدن و دست کشیدن من از زندگی فراهم کرده بود اما نیرویی در درون من بود که اجازه نمی‌داد تسلیم شوم. توقع من از خودم همان جوان قبل از معلولیت بود و به همین دلیل من اراده کردم تا دوباره خرابه زندگی‌ام را سر و سامان بدهم. بنابراین تلاش کردم و خودم را به بستر جامعه برگردانم، بر خجالت‌های روی ویلچر نشستن و نگاه‌های ترحم‌آمیز غلبه کردم و سعی کردم یک زندگی عادی داشته باشم.

معلولیتم را فراموش می‌کنم

دلاوری می‌افزاید: هر چند محدودیت‌های ناشی از معلولیت آزار دهنده‌اند اما من بالاخره توانستم همزیستی مسالمت‌آمیزی با معلولیتم داشته باشم و الان به لطف خدا آنقدر فعالم که گاهی فراموش می‌کنم معلولیت دارم.